

ZAKON

O ZAŠTITI STANOVNIŠTVA OD ZARAZNIH BOLESTI

("Sl. glasnik RS", br. 125/2004)

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom uređuje se zaštita stanovništva od zaraznih bolesti, određuju se zarazne bolesti koje ugrožavaju zdravlje stanovništva Republike Srbije i čije je sprečavanje i suzbijanje od opšteg interesa za Republiku Srbiju (u daljem tekstu: zarazne bolesti), mere za zaštitu stanovništva od tih bolesti, način njihovog sprovođenja i obezbeđivanje sredstava za njihovo sprovođenje, vršenje nadzora nad izvršavanjem ovog zakona, kao i druga pitanja od značaja za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti.

Član 2

Zarazne bolesti, u smislu ovog zakona, jesu:

- 1) A 00 kolera (*Cholera*);
- 2) A 01 trbušni tifus i paratifus (*Typhus abdominalis et paratyphus*);
- 3) A 02 druge salmoneloze (*Salmonellosis aliae*);
- 4) A 03 šigeloze (*Shigellosis*);
- 5) A 04.5 kampilobakterioza (*Enteritis campylobacterialis*);
- 6) A 04.6 jersinioza (*Enteritis yersiniosa enterocolitica*);

- 7) A 04.9 druge bakterijske crevne infekcije (*Infectiones intestinales bacteriales aliae*);
- 8) A 05.0 stafilokokno trovanje hranom (*Intoxicatio alimentaria staphylococcica*);
- 9) A 05.1 botulizam (*Botulismus*);
- 10) A 05.2-9 druge bakterijske alimentarne intoksikacije (*Intoxicaciones alimentarie bacteriales*);
- 11) A 06 amebijaza (*Amoebiasis*);
- 12) A 07.1 lamblijaza (*Lambliasis*);
- 13) A 07.2 kriptosporidijaza (*Criptosporidiasis*);
- 14) A 09 proliv i želudačno-crevno zapaljenje, verovatno zaraznog porekla (*Diarrhoea et gastroenteritis, causa infectionis suspecta*);
- 15) A 15-A 19 tuberkuloza (*Tuberculosis*);
- 16) A 20 kuga (*Pestis*);
- 17) A 21 tularemija (*Tularaemia*);
- 18) A 22 antraks (*Anthrax*);
- 19) A 23 bruceloza (*Brucellosis*);
- 20) A 27 leptospiroza (*Leptospirosis*);
- 21) A 32 listerioza (*Listeriosis*);
- 22) A 33-A 35 tetanus (*Tetanus*);
- 23) A 36 difterija (*Diphtheria*);
- 24) A 37 veliki kašalj (*Pertussis*);
- 25) A 38 šarlah (*Scarlatina*);
- 26) A 39 meningokokna bolest (*Infectio meningococcica*);
- 27) A 40-41 sepsa (*Septicaemia*);
- 28) A 48.1 legioneloza (*Legionellosis*);
- 29) A 50-A 53 sifilis (*Syphillis*);
- 30) A 54 gonoreja (*Infectio gonococcica*);
- 31) A 56 polna hlamidijaza (*Infectiones sexuales chlamydiales*);
- 32) A 69.2 lajmska bolest (*Morbus Lyme*);
- 33) A 70 ornitoza, psitakoza (*Ornithosis, psittacosis*);
- 34) A 78 kju-groznica (*Q-febris*);

- 35) A 80 dečja paraliza - poliomijelitis (*Poliomyelitis anterior acuta*);
- 36) A 81.0 Krojcfeld-Jakobova boleest (*CJB*);
- 37) A 82 besnilo (*Rabies-lyssa*);
- 38) A 84 krpeljski virusni encefalitis (*Encephalitis viralis ixodibus*);
- 39) A 87.0 enterovirusni meningitis (*Meningitis enteroviralis*);
- 40) A 95 žuta groznica (*Febris flava*);
- 41) A 96.2 umarajuća groznica (*Febris lassa*);
- 42) A 98.0 Krimska Kongo hemoragička groznica (*Febris haemorrhagica Crim-Congo*);
- 43) A 98.3 Marburška boleest (*Morbus viralis Marmurg*);
- 44) A 98.4 boleest Ebola (*Morbus viralis Ebola*);
- 45) A 98.5 hemoragična groznica sa bubrežnim sindromom (*Febris haemorrhagica cum syndroma renali*);
- 46) B 01 ovčije boginje-varičele (*Varicella*);
- 47) B 04 velike boginje (*Variola vera*);
- 48) B 05 male boginje - morbili (*Morbilli*);
- 49) B 06 crvenka - rubeola (*Rubeola*);
- 50) P 35.0 kongenitalna rubeola (*Syndroma rubeolae congenitae*);
- 51) B 15 akutni virusni hepatitis A (*Hepatitis acuta A*);
- 52) B 16 akutni virusni hepatitis B (*Hepatitis acuta B*);
- 53) B 17.1 akutni virusni hepatitis C (*Hepatitis acuta C*);
- 54) B 17.2 akutni virusni hepatitis E (*Hepatitis acuta E*);
- 55) B 18 hronični virusni hepatitis B, C (*Hepatitis viralis chronica B, C*);
- 56) B 19 neodređeni virusni hepatitis (*Hepatitis viralis non specificata*);
- 57) B 20-B 24 HIV boleest (*Morbus HIV*);
- 58) B 26 zauške (*Parotitis*);
- 59) B 27 infektivna mononukleoza (*Mononucleosis infectiva*);
- 60) B 50-B 54 malarija (*Malaria*);
- 61) B 55 lajšmanijaza (*Leishmaniasis*);
- 62) B 58 toksoplazmoza (*Toxoplasmosis*);

- 63) B 67 ehinokokoza (*Echinococcosis*);
- 64) B 75 trihinelozna (*Trichinellosis*);
- 65) B 86 šuga (*Scabies*);
- 66) B 96.3 bolest čiji je uzročnik hemofilus influence (*Haemophilus influenzae*);
- 67) G 00. bakterijski meningitisi (*Meningitis bacterialis*);
- 68) J 02.0, J 03.0 streptokokni faringitis i tonzilitis (*Pharyngitis et tonsillitis streptococcica*);
- 69) J 10 - J 11 grip (*Influenza*);
- 70) J 12, J 12.9, J 13, J 14, J 15, J 84. zapaljenje pluća (*Pneumonia viralis et bacterialis*).

Ako se pojavi opasnost od zarazne bolesti koja nije navedena u stavu 1. ovog člana a može ugroziti zdravlje stanovništva Republike Srbije (u daljem tekstu: Republika), Vlada Republike Srbije (u daljem tekstu: Vlada), na predlog ministra nadležnog za poslove zdravlja (u daljem tekstu: ministar), može odlučiti da se za zaštitu stanovništva od te bolesti primenjuju odgovarajuće mere propisane ovim zakonom, kao i mere koje priroda te bolesti nalaže.

Predlog ministra sadrži naziv zarazne bolesti, mere koje se moraju sprovoditi, način njihovog sprovođenja i sredstva potrebna za njihovo sprovođenje.

O odluci donetoj u smislu stava 2. ovog člana, Vlada na odgovarajući način obaveštava javnost.

Član 3

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1) zaštita stanovništva od zaraznih bolesti jeste organizovana i sveukupna delatnost društva sa ciljem sprečavanja pojave i suzbijanja zaraznih bolesti, kao i odstranjivanja i iskorenjivanja određenih zaraznih bolesti;
- 2) epidemiološki nadzor jeste stalno, sistematsko prikupljanje, analiziranje i tumačenje podataka o zaraznim bolestima, kao i upućivanje povratnih informacija onima koji učestvuju u prikupljanju podataka ili njihovom korišćenju, a u cilju sprečavanja pojave i suzbijanja zaraznih bolesti;

- 3) sprečavanje pojave zarazne bolesti jeste skup mera koje se kontinuirano sprovode u cilju predupređivanja pojave infekcije ili zarazne bolesti;
- 4) suzbijanje zarazne bolesti jeste skup mera koje se sprovode protiv već prisutne zarazne bolesti, u cilju smanjivanja njene učestalosti;
- 5) odstranjivanje (eliminacija) određene zarazne bolesti jeste prestanak obolevanja od te bolesti na određenoj teritoriji i za određeni vremenski period;
- 6) iskorenjivanje (eradikacija) određene zarazne bolesti jeste nestanak autohtonih slučajeva oboljenja i potpuno uništenje uzročnika tog oboljenja na određenoj teritoriji;
- 7) epidemija zarazne bolesti jeste porast broja obolelih od zarazne bolesti veći od uobičajenog u određenoj populaciji i određenom vremenu.

Član 4

Zaštita stanovništva od zaraznih bolesti sprovodi se obavljanjem epidemiološkog nadzora i primenom propisanih mera, njihovim programiranjem, planiranjem, organizovanjem, kontrolom sprovođenja tih mera i obezbeđivanjem materijalnih i drugih sredstava za njihovo sprovođenje.

Epidemiološki nadzor iz stava 1. ovog člana organizuju i sprovode instituti, odnosno zavodi za zaštitu zdravlja u saradnji sa domovima zdravlja, u skladu sa zakonom.

Zaštita stanovništva od zaraznih bolesti obuhvata i primenu mera utvrđenih međunarodnim sanitarnim konvencijama i potvrđenim međunarodnim ugovorima.

Sprovođenje mera za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti propisanih ovim zakonom i obezbeđivanje sredstava za njihovo sprovođenje ima prioritet u odnosu na sprovođenje ostalih mera u oblasti zdravstvene zaštite i obezbeđivanje sredstava za njihovo sprovođenje.

Podatke o epidemiološkom nadzoru nad zaraznim bolestima, njihovoj pojavi i kretanju na teritoriji Republike, sistematski objedinjuje, analizira, tumači i razmenjuje Institut za zaštitu zdravlja Srbije.

Član 5

Radi obavljanja određenih stručno-metodoloških, doktrinarnih i konsultativnih poslova u oblasti zaštite stanovništva od zaraznih bolesti osniva se Republička komisija za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti.

Komisiju iz stava 1. ovog člana, na predlog zdravstvenih ustanova referentnih za zarazne i parazitarne bolesti (u daljem tekstu: referentne zdravstvene ustanove), obrazuje ministar.

Član 6

Zaštita stanovništva od zaraznih bolesti koje se mogu preneti sa životinja na ljude (u daljem tekstu: zoonoze), organizuje se i sprovodi u saradnji sa organima državne uprave i drugim organizacijama i ustanovama nadležnim za poslove veterine, u skladu sa zakonom.

II MERE ZA ZAŠTITU STANOVNIŠTVA OD ZARAZNIH BOLESTI I NAČIN NJIHOVOG SPROVOĐENJA

Član 7

Zaštita stanovništva od zaraznih bolesti vrši se sprovođenjem opštih i posebnih, vanrednih i drugih mera za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, u skladu sa zakonom.

1. Opšte mere

Član 8

Opšte mere za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti jesu:

- 1) obezbeđivanje zdravstveno ispravnih vode za piće, životnih namirnica i predmeta opšte upotrebe;
- 2) obezbeđivanje sanitarno-tehničkih i higijenskih uslova (u daljem tekstu: sanitarni uslovi) u objektima pod sanitarnim nadzorom i drugim objektima u kojima se obavlja društvena, odnosno javna delatnost i na javnim mestima, u skladu sa zakonom;

3) uklanjanje ljudskih i životinjskih izlučevina, leševa, organa i tkiva, otpadnih voda i drugih otpadnih materija na način i pod uslovima koji ne ugrožavaju zdravlje stanovništva, izvorišta vode za piće i životnu sredinu;

4) sprovođenje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije u naseljenim mestima, na javnim površinama, u stambenim objektima, u sredstvima javnog saobraćaja, u objektima pod sanitarnim nadzorom i njihovoj neposrednoj okolini i u drugim objektima u kojima se obavlja društvena, odnosno javna delatnost.

Mere iz stava 1. ovog člana, organizuju i sprovode organi jedinica lokalne samouprave, drugi nadležni organi, pravna lica i preduzetnici, u skladu sa zakonom.

2. Posebne mere

Član 9

Posebne mere za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti jesu:

- 1) postavljanje dijagnoze zarazne bolesti;
- 2) laboratorijsko ispitivanje radi utvrđivanja uzročnika zaraznih bolesti;
- 3) prijavljivanje;
- 4) epidemiološko ispitivanje;
- 5) zdravstveno vaspitanje;
- 6) prevoz, izolacija i lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti;
- 7) karantin i zdravstveni nadzor;
- 8) zdravstveni pregledi određenih kategorija zaposlenih, drugih lica i kliconoša;
- 9) imunizacija i hemioprofilaksa;

10) dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija po epidemiološkim indikacijama i druge posebne mere, u skladu sa zakonom.

Mere utvrđene u stavu 1. ovog člana organizuju i sprovode zdravstvene ustanove, zdravstveni radnici, drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti i druga pravna lica koja mogu obavljati zdravstvenu delatnost za svoje zaposlene, u skladu sa zakonom.

Meru dezinsekcije i deratizacije po epidemiološkim indikacijama utvrđenu u stavu 1. tačka 10) ovog člana, osim u zdravstvenim ustanovama, školama, predškolskim ustanovama i drugim objektima u kojima borave deca, omladina i stara lica, sprovode i druga pravna lica i preduzetnici, u skladu sa ovim zakonom.

Član 10

Sprovođenje posebnih mera određuje se i posebnim programima i stručno-metodološkim uputstvima, u skladu sa zakonom.

Referentne zdravstvene ustanove, prema specifičnim ciljevima i merama, u skladu sa zakonom i obavezama utvrđenim međunarodnim aktima, pripremaju programe za sprečavanje i suzbijanje zaraznih bolesti.

Republičke programe za odstranjivanje i iskorenjivanje određenih zaraznih bolesti i međunarodne programe za vršenje nadzora nad zaraznim bolestima priprema Institut za zaštitu zdravlja Srbije, u saradnji sa referentnim zdravstvenim ustanovama i Republičkom komisijom za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti.

Programe utvrđene u st. 2. i 3. ovog člana, na predlog Instituta za zaštitu zdravlja Srbije, donosi Vlada.

Programi utvrđeni u st. 2. i 3. ovog člana sadrže propisane mere koje se sprovode u odnosu na određene zarazne bolesti, podatke o teritoriji na kojoj će se mere sprovoditi, vremenu i rokovima za sprovođenje tih mera, učesnicima u postupku sprovođenja mera, praćenju sprovođenja mera i merilima za procenu postignutih rezultata, kao i podatke o izvoru i dinamici obezbeđivanja sredstava za realizaciju tih programa.

1) Postavljanje dijagnoze zarazne bolesti

Član 11

Postavljanje dijagnoze zarazne bolesti sprovodi se u skladu sa pravilima struke, stručnim kriterijumima i propisima donetim na osnovu ovog zakona.

2) Laboratorijsko ispitivanje radi utvrđivanja uzročnika zaraznih bolesti

Član 12

Laboratorijsko ispitivanje radi utvrđivanja uzročnika zaraznih bolesti (u daljem tekstu: laboratorijsko ispitivanje) sprovodi se u svim slučajevima pojave ili sumnje na pojavu zarazne bolesti u kojima je utvrđivanje uzročnika zarazne bolesti neophodno za postavljanje dijagnoze.

Laboratorijsko ispitivanje iz stava 1. ovog člana vrše zdravstvene ustanove i drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti koji ispunjavaju propisane uslove za vršenje laboratorijskih ispitivanja u oblasti mikrobiologije, u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: laboratorija).

Proveru laboratorijskih nalaza laboratorija iz stava 2. ovog člana, potvrdu identifikacije ili identifikaciju i klasifikaciju uzročnika određenih zaraznih bolesti vrše zdravstvene ustanove (u daljem tekstu: referentne laboratorije), u skladu sa zakonom.

Spisak određenih laboratorija koje mogu da vrše ispitivanja utvrđena u st. 1. i 3. ovog člana objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Član 13

Laboratorije iz člana 12. st. 2. i 3. ovog zakona dužne su da vode podatke o laboratorijskim ispitivanjima i da daju obaveštenja o dobijenim rezultatima, u rokovima i na način propisan ovim zakonom.

Laboratorije iz člana 12. stav 2. ovog zakona dužne su da o dobijenim rezultatima izvršenih laboratorijskih ispitivanja obaveste:

- 1) podnosioca zahteva po čijem je zahtevu vršeno laboratorijsko ispitivanje;
- 2) institut, odnosno zavod za zaštitu zdravlja na teritoriji na kojoj se nalazi laboratorija koja je izvršila laboratorijsko ispitivanje;
- 3) organ uprave nadležan za poslove sanitarnog nadzora na teritoriji na kojoj se nalazi laboratorija koja je izvršila laboratorijsko ispitivanje, na zahtev tog organa;
- 4) referentnu laboratoriju.

Referentne laboratorije iz člana 12. stav 3. ovog zakona, dužne su da o dobijenim rezultatima izvršenih laboratorijskih ispitivanja obaveste:

- 1) podnosioca zahteva po čijem je zahtevu vršena potvrda identifikacije uzročnika zarazne bolesti;
- 2) institut, odnosno zavod za zaštitu zdravlja na teritoriji na kojoj je podnet zahtev za vršenje laboratorijskog ispitivanja;
- 3) organ uprave nadležan za poslove sanitarnog nadzora na teritoriji na kojoj je podnet zahtev za vršenje laboratorijskog ispitivanja, na zahtev tog organa.

Ministar propisuje način vođenja podataka o laboratorijskim ispitivanjima iz stava 1. ovog člana, kao i rokove i način obaveštavanja o dobijenim rezultatima.

3) Prijavljivanje

Član 14

Obaveznom prijavljivanju, u skladu sa ovim zakonom, podležu sledeći slučajevi:

- 1) oboljenje, odnosno smrt od zarazne bolesti;
- 2) smrt od zarazne bolesti koja nije navedena u članu 2. ovog zakona;

- 3) sumnja da postoji oboljenje od kolere, kuge, velikih boginja, žute groznice, virusnih hemoragičkih groznica, poliomijelitisa, difterije, malih boginja i botulizma;
- 4) epidemija zarazne bolesti;
- 5) izlučivanje uzročnika trbušnog tifusa, paratifusa, drugih salmoneloza, šigeloza, jersinioza, kampilobakterioza, kao i nosilaštvo antigena virusnog hepatitisa B, prisustvo antitela na virusni hepatitis C, antitela na HIV i nosilaštvo parazita - uzročnika malarije;
- 6) mogućnost infekcije virusom besnila;
- 7) infekcija unutar zdravstvenih ustanova (u daljem tekstu: bolnička infekcija);
- 8) rezistencija bakterija na antimikrobne lekove;
- 9) laboratorijski utvrđen uzročnik zarazne bolesti;
- 10) akutna flakcidna paraliza;
- 11) sumnja na upotrebu biološkog agensa.

Prijavljivanje iz stava 1. ovog člana vrše zdravstvene ustanove, druga pravna lica koja mogu obavljati zdravstvenu delatnost za svoje zaposlene u skladu sa zakonom, drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti i zdravstveni radnici, u skladu sa ovim zakonom.

Ministar određuje zdravstvene ustanove i određene državne organe kojima se prijavljuju slučajevi utvrđeni u stavu 1. ovog člana i propisuje rokove, način i obrazac za prijavljivanje tih slučajeva.

Član 15

Institut, odnosno zavod za zaštitu zdravlja koji utvrdi zaraznu bolest iz grupe zoonoza ili smrt lica prouzrokovanu tom zaraznom bolešću dužan je da o tome, odmah izvesti nadležnu veterinarsku ustanovu i inspeksijske organe nadležne za poslove sanitarnog, odnosno poslove veterinarskog nadzora, na teritoriji na kojoj je zarazna bolest utvrđena.

Nadležna veterinarska ustanova koja utvrdi zaraznu bolest iz grupe zoonoza ili uginuće životinje prouzrokovano tom bolešću, dužna je da o tome odmah izvesti institut, odnosno zavod za zaštitu zdravlja i organ uprave nadležan za poslove sanitarnog nadzora na teritoriji na kojoj je zarazna bolest utvrđena.

Ministar, sporazumno sa ministrom nadležnim za poslove veterine, određuje zarazne bolesti iz grupe zoonoza o kojima se vrši uzajamno izveštavanje u smislu st. 1. i 2. ovog člana i način tog izveštavanja.

4) Epidemiološko ispitivanje

Član 16

Epidemiološko ispitivanje (epidemiološki upitnik i mikrobiološka ispitivanja) sprovodi se radi otkrivanja izvora i načina širenja zarazne bolesti, kao i radi otkrivanja epidemije zarazne bolesti, utvrđivanja uzročnika epidemije zarazne bolesti i sprečavanja i suzbijanja tih bolesti.

Epidemiološko ispitivanje iz stava 1. ovog člana sprovode instituti, odnosno zavodi za zaštitu zdravlja u saradnji sa domovima zdravlja koji u skladu sa Uredbom o planu mreže zdravstvenih ustanova obavljaju higijensko-epidemiološku delatnost, u slučaju:

- 1) pojave epidemije zarazne bolesti;
- 2) sumnje da postoji oboljenje od kolere, kuge, velikih boginja, žute groznice, virusnih hemoragičkih groznica, poliomijelitisa, difterije, malih boginja i botulizma;
- 3) pojave zarazne bolesti: kolere, kuge, velikih boginja, žute groznice, virusne hemoragičke groznice, poliomijelitisa, difterije, malih boginja, trbušnog tifusa, paratifusa, druge salmoneloze, šigeloze, kampilobakterioze, jersinioze, tularemije, antraksa, bruceloze, leptospiroze, listerioze, velikog kašlja, meningokokne bolesti, legioneloze, sifilisa, gonoreje, lajmske bolesti, ornitoze-psitakoze, kju-groznice, besnila, krpeljskog virusnog encefalitisa, virusnog hepatitisa (B,C,E), HIV bolesti, malarije, lajšmanijaze, tetanusa, trihineloze, sindroma urođene rubeole, botulizma i Krojcfeld-Jakobove bolesti.

Lice koje daje podatke u postupku epidemiološkog ispitivanja dužno je da govori istinu i da daje tačne i potpune podatke od značaja za otkrivanje izvora i načina širenja zarazne bolesti, odnosno za otkrivanje, sprečavanje i suzbijanje epidemije te zarazne bolesti, kao i da se, po potrebi, podvrgne određenim medicinskim ispitivanjima.

5) Zdravstveno vaspitanje

Član 17

Zdravstvene ustanove, drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti i zdravstveni radnici dužni su da kroz promociju zdravlja obolela lica i druga lica iz njihove neposredne okoline pouče o načinu zaštite od zarazne bolesti, u skladu sa zakonom.

6) Prevoz, izolacija i lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti

Član 18

Lica obolela od zaraznih bolesti prevoze se pod uslovima i na način kojim se sprečava širenje zaraznih bolesti.

Lica koja su obolela od kuge, velikih boginja i virusnih hemoragičkih groznica (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom), kao i lica za koja postoji sumnja da su obolela od kolere, kuge, velikih boginja, virusnih hemoragičkih groznica, poliomijelitisa i od druge zarazne bolesti nepoznate etiologije, prevoze se sanitetskim vozilom.

Doktor medicine koji utvrdi ili posumnja da je određeno lice obolelo od zarazne bolesti utvrđene u stavu 2. ovog člana, dužan je da obezbedi sanitetsko vozilo za prevoz tog lica do zdravstvene ustanove za bolničko lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti.

Član 19

Lica obolela od kuge, velikih boginja i virusnih hemoragičkih groznica (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom), izoluju se i leče u zdravstvenim ustanovama za bolničko lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti.

Mera izolacije iz stava 1. ovog člana primenjuje se i traje dok postoji opasnost od širenja zarazne bolesti.

Osim lica utvrđenih u stavu 1. ovog člana, u zdravstvenim ustanovama za bolničko lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti, izoluju se i lica za koja postoji sumnja da boluju od kuge, velikih boginja, virusnih hemoragičkih groznica, kao i lica za koja postoji sumnja da boluju od zarazne bolesti nepoznate etiologije.

Mera izolacije iz stava 3. ovog člana sprovodi se i traje do postavljanja dijagnoze koja ne zahteva izolaciju.

Lica obolela od kolere, žute groznice, trbušnog tifusa, antraksa (izuzev kožnog oblika), tetanusa, difterije, meningokokne bolesti, bakterijskih meningitisa, dečije paralize, besnila, krpeljskog meningoencefalitisa, virusne hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom, bruceloze, tularemije, leptospiroze, malarije, lajšmanijaze (izuzev kožnog oblika), bolesti HIV-a, leče se u zdravstvenim ustanovama za bolničko lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti.

Lica obolela od tuberkuloze leče se u zdravstvenim ustanovama za bolničko lečenje lica obolelih od tuberkuloze, dok traje opasnost od širenja te zarazne bolesti.

Lica obolela od zaraznih bolesti koje nisu navedene u st. 1, 3, 5. i 6. ovog člana leče se, prema kliničkim indikacijama i u drugim zdravstvenim ustanovama ili u stanu bolesnika, ako u stanu bolesnika postoje odgovarajući uslovi i nema opasnosti od širenja zarazne bolesti.

Doktor medicine koji utvrdi da je određeno lice obolelo od zarazne bolesti utvrđene u st. 1. i 5. ovog člana ili posumnja da je obolelo od zarazne bolesti utvrđene u stavu 3. ovog člana, dužan je da to lice odmah uputi u zdravstvenu ustanovu u kojoj se izoluju i leče lica obolela od zaraznih bolesti.

Član 20

Doktor medicine u zdravstvenoj ustanovi za bolničko lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti koji potvrdi zaraznu bolest utvrđenu u članu 19. stav 1. ili postavi sumnju na zaraznu bolest

utvrđenu u članu 19. stav 3. ovog zakona, određuje lica prema kojima se sprovodi mera izolacije i lečenja, odnosno izolacije i uslove pod kojima se ta mera sprovodi.

Lice kome je određena obaveza prevoza sanitetskim vozilom, u skladu sa članom 18. stav 2. ovog zakona, ili mera izolacije i lečenja u skladu sa članom 19. stav 1, odnosno mera izolacije, u skladu sa članom 19. stav 3, dužno je da se pridržava naloga doktora medicine.

Lice koje se ne pridržava naloga doktora medicine, u skladu sa stavom 2. ovog člana, po prijavi zdravstvene ustanove prinudno se izoluje u prisustvu predstavnika organa uprave nadležnog za unutrašnje poslove.

Član 21

U slučaju pojave epidemije zarazne bolesti od većeg epidemiološkog značaja, lica obolela od te bolesti mogu se lečiti, odnosno izolovati i lečiti u objektima u kojima se mogu obezbediti uslovi za lečenje, odnosno za izolaciju i lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti.

Objekti utvrđeni u stavu 1. ovog člana, određuju se aktom ministra.

Akt o određivanju objekata iz stava 1. ovog člana donosi se na predlog referentne zdravstvene ustanove.

7) Karantin i zdravstveni nadzor

Član 22

Karantin je mera kojom se ograničava sloboda kretanja i utvrđuju obavezni zdravstveni pregledi zdravim licima koja su bila ili za koja postoji sumnja da su bila u kontaktu sa licima obolelim od: kuge, velikih boginja i virusnih hemoragičkih groznica (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom).

Mera karantina sprovodi se i u slučaju pojave druge zarazne bolesti za koju ministar, u saradnji sa Republičkom komisijom za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, utvrdi da predstavlja opasnost po zdravlje stanovništva Republike.

Dužina trajanja mere utvrđene u stavu 1. ovog člana određuje se u vremenu trajanja maksimalne inkubacije određene zarazne bolesti.

Organizovanje i sprovođenje mere karantina iz st. 1. i 2. ovog člana naređuje ministar.

Lica kojima je naređena mera karantina dužna su da se pridržavaju naređenja pod pretnjom prinudnog stavljanja u karantin.

Mera karantina sprovodi se u objektima koji ispunjavaju propisane uslove za sprovođenje te mere.

Objekti utvrđeni u stavu 6. ovog člana određuju se aktom Vlade, na predlog ministra.

Pravna lica i preduzetnici čiji su objekti određeni za korišćenje u skladu sa čl. 21. i 22. st. 6. i 7. ovog zakona, dužni su da privremeno ustupe svoj objekat na korišćenje radi suzbijanja zarazne bolesti, odnosno epidemije te zarazne bolesti.

Za korišćenje objekata iz stava 8. ovog člana, vlasnicima, odnosno korisnicima objekata pripada odgovarajuća nadoknada.

Mera karantina može se sprovoditi i u kućnoj sredini ako za to postoje uslovi i preporuka referentne zdravstvene ustanove.

Član 23

Lica koja dolaze iz zemalja u kojima ima kolere, kuge, velikih boginja, žute groznice, virusnih hemoragičkih groznica (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom) i malarije stavlja se pod zdravstveni nadzor.

Zdravstveni nadzor može se, na predlog Instituta za zaštitu zdravlja Srbije, odrediti i za lica koja dolaze iz zemalja u kojima se organizuju skupovi visokog epidemiološkog rizika ili u kojima postoje druge zarazne bolesti koje nisu navedene u stavu 1. ovog člana ako neka od tih zaraznih bolesti može ugroziti zdravlje stanovništva Republike.

Licima koja se, u skladu sa ovim zakonom, stavljaju pod zdravstveni nadzor, na graničnom prelazu, odnosno na mestu ulaska u zemlju, uručuje se rešenje sanitarnog inspektora o stavljanju pod zdravstveni nadzor.

O broju donetih rešenja i licima koja su tim rešenjima stavljena pod zdravstveni nadzor, sanitarni inspektor obaveštava institut, odnosno zavod za zaštitu zdravlja, prema mestu boravka tih lica, u roku od 24 sata od uručenja rešenja.

Lice kome je određena mera stavljanja pod zdravstveni nadzor mora se, u skladu sa izdatim rešenjem sanitarnog inspektora, javljati institutu, odnosno zavodu za zaštitu zdravlja prema mestu boravka, radi praćenja svog zdravstvenog stanja i mora se pridržavati naloga doktora medicine.

Instituti, odnosno zavodi za zaštitu zdravlja iz stava 5. ovog člana dužni su da obaveste organ uprave nadležan za poslove sanitarnog nadzora o licima koja se u skladu sa izdatim rešenjem sanitarnog inspektora ne javljaju zdravstvenoj ustanovi radi praćenja svog zdravstvenog stanja.

Lice koje putuje u zemlju ili dolazi iz zemlje u kojoj ima kolere, kuge, velikih boginja, žute groznice, virusnih hemoragičkih groznica (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom) i malarije, dužno je da se, pre putovanja u te zemlje, kao i po povratku iz tih zemalja, pridržava obaveza propisanih ovim zakonom, kao i mera koje priroda te bolesti nalaže.

Ministar propisuje bliže uslove i način određivanja mere karantina, odnosno stavljanja lica pod zdravstveni nadzor.

8) Zdravstveni pregledi određenih kategorija zaposlenih, drugih lica i kliconoša

Član 24

Obaveznom zdravstvenom pregledu, u skladu sa ovim zakonom, podležu:

1) zaposleni na poslovima javnog snabdevanja stanovništva vodom za piće, proizvodnje, prometa i usluživanja životnih namirnica, izuzev lica zaposlenih u proizvodnji žestokih alkoholnih pića, vina, sirćeta i sirćetne kiseline;

2) zaposleni na poslovima ishrane i nege u predškolskim ustanovama, ustanovama za kolektivni smeštaj dece i omladine i ustanovama socijalne zaštite za smeštaj određenih kategorija lica;

3) zaposleni na poslovima zdravstvenih pregleda, lečenja i nege bolesnika i poslovima održavanja higijene u zdravstvenim ustanovama i drugim oblicima obavljanja zdravstvene delatnosti, i to na odeljenjima sa povećanim rizikom od zaraze;

4) zaposleni na poslovima pružanja higijenske nege i ulepšavanja lica i tela, poslovima pružanja nemedicinskih estetskih intervencija kojima se narušava integritet kože, kao i na poslovima proizvodnje lekova i kozmetičkih sredstava;

5) lica koja u toku školovanja obavljaju obaveznu praksu na poslovima utvrđenim u stavu 1. tač. od 1) do 4) ovog člana.

Na poslovima utvrđenim u stavu 1. tač. 1) do 4) ovog člana ne mogu se zapošljivati i ne mogu obavljati delatnost ili obaveznu praksu lica koja nisu izvršila obavezne zdravstvene preglede, u skladu sa ovim zakonom.

Na poslovima utvrđenim u stavu 1. tač. 1) do 4) ovog člana ne mogu se zapošljivati i ne mogu obavljati delatnost ili obaveznu praksu lica obolela od određenih zaraznih bolesti, kao i lica koja su nosioci određenih mikroorganizama i parazita.

Zdravstvene ustanove, drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti, druga pravna lica i preduzetnici koji obavljaju delatnosti utvrđene u stavu 1. tač. 1) do 4) ovog člana, dužni su da obezbede vršenje obaveznih zdravstvenih pregleda određenih kategorija svojih zaposlenih u rokovima i na način propisan ovim zakonom, da snose troškove tih pregleda, kao i da u poslovnim prostorijama objekata u kojima se obavlja delatnost čuvaju sanitarne knjižice kao dokaze o zdravstvenom stanju zaposlenih.

Meru obaveznog zdravstvenog pregleda određenih kategorija zaposlenih, drugih lica i kliconoša utvrđenih u stavu 1. ovog člana, organizuju i sprovode instituti, odnosno zavodi za zaštitu zdravlja na teritoriji za koju su osnovani.

Obaveznom zdravstvenom pregledu, u skladu sa ovim zakonom, podležu i:

- 1) davaoci krvi, semene tečnosti, jajnih ćelija, tkiva i delova ljudskog tela koji se presađuju;
- 2) trudnice;
- 3) lica na lečenju hemodijalizom.

Meru obaveznog zdravstvenog pregleda za određene kategorije lica utvrđenih u stavu 6. ovog člana organizuju i sprovode nadležne zdravstvene ustanove, u skladu sa zakonom.

Ministar određuje zarazne bolesti i nosilaštvo određenih mikroorganizama i parazita iz stava 3. ovog člana, propisuje vrste obaveznih zdravstvenih pregleda kojima podležu lica iz stava 1. tač. 1) do 5) i stava 6. tač. 1) do 3) ovog člana, kao i uslove, rokove i način sprovođenja tih pregleda.

9) Imunizacija i hemioprofilaksa

Član 25

Imunizacija se vrši vakcinama (u daljem tekstu: vakcinacija) i specifičnim imunoglobulinima.

Vakcinacija je obavezna protiv:

- 1) tuberkuloze, difterije, tetanusa, velikog kašlja, dečije paralize, malih boginja, rubeole, zaušaka, virusnog hepatitisa "B" i oboljenja izazvanih hemofilusom influence tipa "B" - za lica određenog uzrasta;
- 2) hepatitisa "B", besnila i tetanusa - za lica izložena povećanim rizicima od obolevanja od tih bolesti;
- 3) gripa, oboljenja izazvanih hemofilusom influence tipa "B", streptokokusom pneumonije i meningokokne bolesti - za određena lica, prema indikacijama;
- 4) žute groznice, kolere, difterije, meningokokne bolesti i trbušnog tifusa - za lica u međunarodnom saobraćaju koja putuju u zemlje u kojima ima tih bolesti ili u zemlje koje zahtevaju vakcinaciju protiv tih bolesti.

U slučaju pojave epidemije zarazne bolesti utvrđene u stavu 2. ovog člana, može se odrediti i obavezna vanredna vakcinacija protiv te zarazne bolesti - za sva lica, odnosno za određene kategorije lica, ako se utvrdi opasnost od širenja epidemije te zarazne bolesti.

Licima utvrđenim u stavu 2. ovog člana, može se odrediti obavezna vakcinacija i protiv druge zarazne bolesti koja nije navedena u tom stavu, ako se utvrdi opasnost od širenja te zarazne bolesti.

Obavezna vakcinacija iz st. 3. i 4. ovog člana naređuje se aktom ministra, na predlog Instituta za zaštitu zdravlja Srbije.

Ministarstvo nadležno za poslove zdravlja (u daljem tekstu: Ministarstvo), na predlog referentnih zdravstvenih ustanova, određuje zdravstvene ustanove koje mogu vršiti imunizaciju lica protiv besnila i putnika u međunarodnom saobraćaju.

Imunizacija specifičnim imunoglobulinima obavezna je za lica kojima je, po epidemiološkim indikacijama, potrebna postekspoziciona zaštita protiv tetanusa, besnila, hepatitisa "B" i Krimske Kongo hemoragičke groznice.

Zaštita lekovima (hemioprofilaksa) sprovodi se kod lica koja su izložena zaražavanju od tuberkuloze i malarije, a po epidemiološkim indikacijama i kod lica koja su izložena drugim zaraznim bolestima.

Imunizaciju vakcinama i specifičnim imunoglobulinima, kao i zaštitu lekovima organizuju i sprovode nadležne zdravstvene ustanove i zdravstveni radnici prema utvrđenom planu imunizacije, u skladu sa zakonom.

Imunizaciju iz stava 1. ovog člana po izvršenom pregledu svakog lica koje treba imunizovati, kao i vođenje propisane evidencije o izvršenim imunizacijama vrši doktor medicine.

Imunizaciju mogu vršiti i zdravstveni radnici sa višom ili srednjom stručnom spremom odgovarajućeg smera u prisustvu i pod nadzorom doktora medicine.

Nadzor nad sprovođenjem imunizacije iz stava 1. ovog člana vrše instituti, odnosno zavodi za zaštitu zdravlja.

Ministar propisuje uslove, način i indikacije za sprovođenje imunizacije, način vođenja evidencija o izvršenoj imunizaciji, kao i način zaštite lekovima.

10) Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija po epidemiološkim indikacijama

Član 26

Obavezna je dezinfekcija izlučevina, ličnih i drugih predmeta, kao i stambenih i drugih objekata, prostorija i prevoznih sredstava u kojima je boravilo lice obolelo od velikih boginja i virusne hemoragičke groznice (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom), kao i od druge zarazne bolesti za koju nadležna zdravstvena ustanova utvrdi da predstavlja opasnost po zdravlje stanovništva.

Član 27

Obavezna je dezinsekcija lica, ličnih predmeta, stambenih i drugih prostorija i prevoznih sredstava u kojima je boravilo lice obolelo ili za koje se sumnja da je obolelo od kuge, odnosno druge zarazne bolesti koju prenose insekti, za koju nadležna zdravstvena ustanova utvrdi da predstavlja opasnost po zdravlje stanovništva.

U slučaju pojave autohtone malarije obavezna je dezinsekcija stambenih i drugih objekata, prevoznih sredstava, naselja i njihove okoline, na ugroženom, odnosno zaraženom području.

Član 28

Obavezna je deratizacija domaćinstava, naselja i njihove okoline, luka i pristaništa, aerodroma, brodova i drugih sredstava javnog saobraćaja, skladišta i drugih javnih prostorija, u slučaju pojave ili opasnosti od pojave kuge, kao i druge zarazne bolesti čiji su prenosioci glodari za koju nadležna zdravstvena ustanova utvrdi da predstavlja opasnost po zdravlje stanovništva.

Pravna lica i preduzetnici dužni su da omoguće nesmetano vršenje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije u slučajevima utvrđenim u čl. 26. do 28. ovog zakona.

Član 29

Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju obavljaju nadležne zdravstvene ustanove, a u slučajevima propisanim ovim zakonom i druga pravna lica i preduzetnici koji ispunjavaju uslove u pogledu prostorija, kadrova, opreme, zaštitnih sredstava, vrste i količine preparata i drugih potrebnih sredstava za sprovođenje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije.

Pravna lica i preduzetnici mogu početi sa radom i obavljati poslove dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije kada Ministarstvo utvrdi da su ispunjeni propisani uslovi.

Ispunjenost propisanih uslova iz stava 1. ovog člana, Ministarstvo utvrđuje preko sanitarnih i zdravstvenih inspektora.

Ministar propisuje bliže uslove iz stava 1. ovog člana i način njihovog utvrđivanja.

Spisak nadležnih zdravstvenih ustanova i drugih pravnih lica i preduzetnika koji ispunjavaju uslove za obavljanje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

3. Vanredne mere za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti i način njihovog sprovođenja

1) Proglašavanje epidemije zarazne bolesti od većeg epidemiološkog značaja

Član 30

Ministar proglašava pojavu epidemije zarazne bolesti od većeg epidemiološkog značaja i naređuje mere koje se u tom slučaju moraju sprovoditi.

Akt iz stava 1. ovog člana ministar donosi na predlog Instituta za zaštitu zdravlja Srbije, najkasnije u roku od pet dana od dana dostavljanja predloga.

Predlog iz stava 2. ovog člana sadrži naziv zarazne bolesti, područje zahvaćeno epidemijom, mere koje se u tom slučaju moraju sprovoditi, način njihovog sprovođenja i sredstva potrebna za obezbeđivanje sprovođenja tih mera.

2) Mere radi sprečavanja unošenja u zemlju, širenja i suzbijanja zaraznih bolesti

Član 31

Radi sprečavanja unošenja u zemlju, širenja i suzbijanja zaraznih bolesti ministar, u saradnji sa Republičkom komisijom za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, može narediti mere za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, i to:

- 1) zabranu putovanja u zemlju u kojoj vlada epidemija zarazne bolesti;
- 2) zabranu kretanja stanovništva, odnosno ograničenje kretanja stanovništva u području zahvaćenom određenom zaraznom bolešću, odnosno epidemijom te zarazne bolesti;
- 3) zabranu ili ograničenje prometa pojedinih vrsta robe i proizvoda;
- 4) obavezno učešće zdravstvenih ustanova, drugih oblika obavljanja zdravstvene delatnosti, drugih pravnih lica, preduzetnika i građana u suzbijanju zarazne bolesti i korišćenju određenih objekata, opreme i prevoznih sredstava radi suzbijanja zaraznih bolesti.

Za učešće u sprovođenju mere iz stava 1. tačka 4) ovog člana, zdravstvenim ustanovama i drugim oblicima obavljanja zdravstvene delatnosti, drugim pravnim licima, preduzeticima i građanima pripada odgovarajuća nadoknada.

Mere iz stava 1. ovog člana mogu trajati najduže dok postoji opasnost od unošenja zarazne bolesti u zemlju, odnosno od širenja epidemije zarazne bolesti.

3) Epidemiološki nadzor u vanrednim slučajevima

Član 32

Epidemiološki nadzor sprovodi se u sledećim vanrednim slučajevima:

- 1) u slučaju elementarnih nesreća i katastrofa u kojima postoji opasnost od pojave epidemija zaraznih bolesti;

2) za vreme epidemije zarazne bolesti, kada i posle preduzimanja protivepidemijskih mera postoji opasnost od širenja epidemije;

3) u slučaju pojave nove ili nedovoljno poznate zarazne bolesti;

4) u slučaju sumnje na upotrebu biološkog agensa.

Epidemiološki nadzor iz stava 1. ovog člana sprovodi se dok postoje razlozi navedeni u stavu 1. ovog člana.

Epidemiološki nadzor u vanrednim slučajevima iz stava 1. ovog člana organizuju i sprovode instituti, odnosno zavodi za zaštitu zdravlja.

4. Druge mere za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti i način njihovog sprovođenja

1) Nadzor nad bolničkim infekcijama

Član 33

Zdravstvene ustanove, drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti, socijalne ustanove u kojima se obavlja i zdravstvena delatnost i druga pravna lica koja mogu obavljati zdravstvenu delatnost za svoje zaposlene, u skladu sa zakonom, dužni su da sprovode odgovarajuće stručne, organizacione i druge propisane mere radi sprečavanja pojave, ranog otkrivanja i suzbijanja bolničkih infekcija.

Radi sprovođenja nadzora nad bolničkim infekcijama iz stava 1. ovog člana, zdravstvene ustanove i socijalne ustanove u kojima se obavlja i zdravstvena delatnost dužne su da obrazuju komisiju za zaštitu od bolničkih infekcija.

Ministar propisuje mere iz stava 1. ovog člana, način i postupak za njihovo sprovođenje, kao i način obrazovanja i rada komisije za zaštitu od bolničkih infekcija.

2) Higijensko postupanje prilikom pružanja usluga higijenske nege i ulepšavanja lica i tela, kao i nemedicinskih estetskih intervencija kojima se narušava integritet kože

Član 34

Pravna lica i preduzetnici koji obavljaju delatnost pružanja usluga higijenske nege i ulepšavanja lica i tela, kao i nemedicinskih estetskih intervencija kojima se narušava integritet kože (u daljem tekstu: higijenske usluge), dužni su da svoje usluge pružaju pod uslovima i na način kojim se sprečava pojava i širenje zaraznih bolesti.

Ministar propisuje bliže uslove u pogledu kadrova, prostorija, uređaja i opreme koje moraju ispunjavati pravna lica i preduzetnici koji obavljaju delatnost pružanja higijenskih usluga, kao i način postupanja kojim se sprečava pojava i širenje zaraznih bolesti prilikom pružanja tih usluga.

3) Postupanje sa licem umrlim od zarazne bolesti

Član 35

Pravna lica i preduzetnici mogu obavljati poslove iskopavanja i prenošenja lica umrlih od zaraznih bolesti pod uslovima kojima se sprečava pojava i širenje zaraznih bolesti i na način utvrđen ovim zakonom.

Iskopavanju lica umrlog od zarazne bolesti može se pristupiti samo po prethodno pribavljenom odobrenju za iskopavanje izdatom od opštinskog organa uprave nadležnog za poslove komunalnih delatnosti i odobrenju sanitarnog inspektora, u skladu sa zakonom.

Prenošenje lica umrlih od zaraznih bolesti na teritoriji Republike, kao i iznošenje lica umrlih od zaraznih bolesti preko granice Republike, vrši se na osnovu sprovednice, odnosno odobrenja i sprovednice.

Sprovodnicu, odnosno odobrenje i sprovodnicu iz stava 3. ovog člana izdaje sanitarni inspektor u mestu u kome se vrši iskopavanje, odnosno opremanje umrlog lica, na osnovu javne isprave kojom se dokazuje identitet umrlog lica i potvrde, odnosno dokumenta o uzroku smrti.

Izuzetno od stava 4. ovog člana, sprovodnicu radi prenošenja lica koje je umrlo od zarazne bolesti u zdravstvenoj ustanovi, vojnoj jedinici ili jedinici policije, izdaje doktor medicine koji je prisustvovao opremanju umrlog lica.

Ministar propisuje način i bliže uslove pod kojima se može vršiti prenošenje, odnosno iskopavanje i prenošenje lica umrlih od zaraznih bolesti, prevozna sredstva koja se za tu svrhu mogu koristiti i određuje slučajeve u kojima sanitarni inspektor izdaje sprovodnicu, odnosno odobrenje i sprovodnicu.

Odobrenje i sprovodnica za prenošenje ili iskopavanje i prenošenje lica umrlih od kuge ili velikih boginja, u svim slučajevima utvrđenim ovim zakonom, izdaje se samo na osnovu prethodno pribavljene saglasnosti ministarstva nadležnog za poslove zdravlja.

Sprovodnicu radi prenošenja lica umrlog od zarazne bolesti iz inostranstva na teritoriju Republike i preko teritorije Republike, odnosno u tranzitu, izdaje nadležno diplomatsko, odnosno konzularno predstavništvo Srbije i Crne Gore u državi iz koje se umrlo lice iznosi, na osnovu odobrenja za prenošenje umrlog lica izdatog od nadležnog organa te države, a u slučaju prenošenja umrlog lica preko teritorije Republike, odnosno u tranzitu, i na osnovu odobrenja za unošenje umrlog lica, izdatog od nadležnog organa države u koju se umrlo lice unosi.

Radi izdavanja sprovodnice iz stava 8. ovog člana ovlašćeni radnik diplomatskog, odnosno konzularnog predstavništva Srbije i Crne Gore dužan je da prisustvuje postupku zatvaranja, lemljenja i pečaćenja sanduka i utvrdi da li su u postupku iskopavanja, odnosno opremanja umrlog lica sprovedene propisane mere.

Odobrenjem za iskopavanje i prenošenje lica umrlog od zarazne bolesti utvrđuje se da li su ispunjeni propisani uslovi za iskopavanje lica umrlih od određenih zaraznih bolesti i određuju uslovi pod kojima se vrši iskopavanje i opremanje umrlog lica imajući u vidu uzrok smrti, vreme i način prethodne sahrane.

Sprovođnicom se potvrđuju podaci o umrlom licu i utvrđuje se da li su ispunjeni propisani uslovi u pogledu načina opremanja umrlog lica i prevoznog sredstva kojim se prenosi telo lica umrlog od zarazne bolesti.

Ministar propisuje obrazac sprovednice na osnovu koje se vrši prenos lica umrlog od zarazne bolesti.

III OSTALE ODREDBE

Član 36

Zdravstvene ustanove, druga pravna lica, drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti i drugi preduzetnici, zdravstveni radnici i građani dužni su da sprovedu mere propisane ovim zakonom i postupe po izvršnom rešenju sanitarnog inspektora radi zaštite stanovništva od zaraznih bolesti, u rokovima, pod uslovima i na način određen tim rešenjem.

Zdravstvene ustanove, druga pravna lica i drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti, koji u vršenju zdravstvene delatnosti otkriju zaraznu bolest, dužni su da preduzmu propisane mere za sprečavanje širenja i suzbijanja te zarazne bolesti i druge mere koje priroda bolesti zahteva, kao i da pouče obolela lica i druga lica iz njihove okoline o načinu zaštite od te zarazne bolesti.

Član 37

Lice obolelo od zarazne bolesti, odnosno nosilac uzročnika zarazne bolesti dužno je da se pridržava određenih mera i uputstava zdravstvene ustanove, odnosno naloga doktora medicine, naročito u pogledu sprečavanja širenja zarazne bolesti.

Član 38

Sredstva za sprovođenje epidemiološkog nadzora, kao i sredstva za sprovođenje posebnih mera za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti utvrđenih u članu 9. stav 1. tač. 1) do 6) i tač. 8) i 9) ovog zakona, izuzev za zdravstvene preglede određenih kategorija zaposlenih i drugih lica utvrđenih u članu 24. stav 1. ovog zakona i za vakcinacije lica u međunarodnom

saobraćaju, obezbeđuju se u skladu sa zakonom kojim se uređuje oblast zdravstvene zaštite i zakonom kojim se uređuje oblast zdravstvenog osiguranja.

Član 39

Sredstva za sprovođenje posebnih mera za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti utvrđenih u članu 9. stav 1. tač. 7) i 10) ovog zakona, sredstva za sprovođenje zaštite stanovništva od zaraznih bolesti koje nisu utvrđene ovim zakonom a čija pojava može ugroziti zdravlje stanovništva Republike i od zaraznih bolesti čiji je uzročnik nepoznat, kao i sredstva za sprečavanje, suzbijanje i gašenje epidemija tih zaraznih bolesti, obezbeđuju se u budžetu Republike.

Sredstva za sprovođenje vanrednih mera utvrđenih ovim zakonom obezbeđuju se u budžetu Republike.

Sredstva za sprovođenje programa utvrđenih u članu 10. ovog zakona, potvrđenih međunarodnih ugovora i međunarodnih sanitarnih konvencija, obezbeđuju se u budžetu Republike.

Član 40

Sredstva za odgovarajuću nadoknadu troškova nastalih u vezi sa korišćenjem objekata za lečenje, odnosno za izolaciju i lečenje lica obolelih od određene zarazne bolesti u slučaju epidemije te zarazne bolesti od većeg epidemiološkog značaja, za korišćenje objekata za sprovođenje mere karantina, koji su za tu svrhu određeni aktom ministra u skladu sa čl. 21. i 22. ovog zakona, kao i sredstva za sprovođenje vanrednih mera naređenih radi sprečavanja unošenja u zemlju, širenja i suzbijanja zaraznih bolesti u skladu sa članom 31. ovog zakona, obezbeđuju se u budžetu Republike.

IV INSPEKCIJSKI NADZOR

Član 41

Inspekcijski nadzor nad primenom ovog zakona, drugih propisa i opštih akata kojima se uređuje oblast zaštite stanovništva od zaraznih bolesti vrši Ministarstvo, preko sanitarnih inspektora.

U vršenju inspekcijskog nadzora iz stava 1. ovog člana, sanitarni inspektor ima pravo i dužnost da:

- 1) naredi preduzimanje propisanih mera i drugih radnji u skladu sa zakonom;
- 2) naredi preduzimanje drugih mera u skladu sa obavezama utvrđenim potvrđenim međunarodnim ugovorima i međunarodnim sanitarnim konvencijama;
- 3) naredi propisan pregled zaposlenih, drugih lica i kliconoša, proizvoda, uređaja i opreme, kao i uzimanje potrebnog materijala za laboratorijska ispitivanja radi utvrđivanja uzročnika zaraznih bolesti;
- 4) naredi zdravstveni pregled lica i biološkog materijala radi utvrđivanja zaraznih bolesti, odnosno uzročnika zaraznih bolesti zbog kojih se nalaže mera stavljanja pod zdravstveni nadzor;
- 5) naredi prinudnu izolaciju i lečenje licima obolelim od kuge, velikih boginja i virusnih hemoragičkih groznica (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom), odnosno, prinudnu izolaciju licima za koja postoji sumnja da boluju od kuge, velikih boginja, virusnih hemoragičkih groznica i od druge zarazne bolesti nepoznate etiologije, kao i bolničko lečenje licima obolelim od tuberkuloze, dok traje opasnost od širenja bolesti;
- 6) naredi prinudno stavljanje u karantin zdravim licima koja su bila ili za koja postoji sumnja da su bila u kontaktu sa licima obolelim od kuge, velikih boginja i virusnih hemoragičkih groznica (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom) i od druge zarazne bolesti za koju ministar, u saradnji sa Republičkom komisijom za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, utvrdi da predstavlja opasnost po zdravlje stanovništva Republike;
- 7) zabrani obavljanje delatnosti licima zaposlenim na poslovima utvrđenim u članu 24. stav 1. tač. 1) do 4) ovog zakona, kao i licima koja na tim poslovima obavljaju obaveznu praksu, ako nisu izvršila obavezne zdravstvene preglede u rokovima i na način utvrđen ovim zakonom, ili

ako u poslovnim prostorijama objekta u kome se obavlja određena delatnost ne poseduju sanitarne knjižice kao dokaz o svom zdravstvenom stanju, do pribavljanja rezultata da ne boluju od određenih zaraznih bolesti, odnosno da nisu nosioci uzročnika tih zaraznih bolesti;

8) zabrani obavljanje delatnosti licima zaposlenim na poslovima utvrđenim u članu 24. stav 1. tač. 1) do 4) ovog zakona, kao i licima koja na tim poslovima obavljaju obaveznu praksu, ako su obolela od određenih zaraznih bolesti ili su nosioci određenih mikroorganizama i parazita, do izlečenja, odnosno do prestanka izlučivanja uzročnika zaraznih bolesti;

9) zabrani, odnosno ograniči kretanje licima za koja se posumnja ili utvrdi da su se mogla zaraziti kugom, velikim boginjama i virusnim hemoragičkim groznicama (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom) i drugom zaraznom bolešću za koju ministar, u saradnji sa Republičkom komisijom za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, utvrdi da predstavlja opasnost po zdravlje stanovništva Republike;

10) zabrani okupljanje lica u školama, predškolskim ustanovama, zdravstvenim ustanovama, javnim objektima i na drugim javnim mestima dok traje opasnost od epidemije zarazne bolesti od većeg epidemiološkog značaja;

11) zabrani rad laboratorija koje ne ispunjavaju propisane uslove za vršenje laboratorijskih ispitivanja radi utvrđivanja uzročnika zaraznih bolesti, kao i referentnih laboratorija koje ne ispunjavaju uslove za vršenje provere laboratorijskih nalaza, potvrde identifikacije ili identifikacije i klasifikacije uzročnika određenih zaraznih bolesti, do ispunjenja uslova;

12) zabrani obavljanje poslova dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije zdravstvenim ustanovama i drugim pravnim licima i preduzetnicima koji ne ispunjavaju propisane uslove za vršenje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije, do ispunjenja tih uslova;

13) da podnese prijavu nadležnom organu za učinjeno krivično delo, odnosno zahtev nadležnom organu za pokretanje prekršajnog postupka u skladu sa zakonom;

14) da obavesti drugi organ o razlozima za preduzimanje mera za koje je taj organ nadležan.

Član 42

Radi zaštite od unošenja zaraznih bolesti na teritoriju Republike, sanitarni inspektori na granici, odnosno na drugim mestima gde se vrši carinjenje, vrše sanitarni nadzor nad putnicima, njihovim stvarima i nad saobraćajnim sredstvima u međunarodnom saobraćaju.

U vršenju inspekcijuskog nadzora iz stava 1. ovog člana, sanitarni inspektor ima pravo i dužnost da:

1) naredi zdravstveni pregled lica i biološkog materijala radi utvrđivanja zaraznih bolesti;

2) zabrani kretanje lica za koja se utvrdi ili posumnja da su se mogla zaraziti kugom, velikim boginjama, virusnim hemoragičkim groznicama, izuzev hemoragičkom groznicom sa bubrežnim sindromom i drugom zaraznom bolešću za koju ministar, u saradnji sa Republičkom komisijom za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, utvrdi da predstavlja opasnost po zdravlje stanovništva Republike;

3) ograniči kretanje lica za koja se utvrdi ili posumnja da su se mogla zaraziti kolerom, kugom, velikim boginjama, žutom groznicom, virusnim hemoragičkim groznicama, izuzev hemoragičkom groznicom sa bubrežnim sindromom i malarijom, kao i drugih lica koja dolaze iz zemalja u kojima se organizuju skupovi visokog epidemiološkog rizika ili u kojima postoje druge zarazne bolesti koje nisu navedene u članu 23. stav 1. ovog zakona, ako neka od tih zaraznih bolesti može ugroziti zdravlje stanovništva Republike;

4) zabrani unošenje u zemlju hrane i vode licima koja dolaze iz zemalja u kojima ima kolere i iz drugih zemalja u kojima ima drugih zaraznih bolesti koje se mogu preneti hranom i vodom, a za koje Institut za zaštitu zdravlja Srbije utvrdi da predstavljaju opasnost po zdravlje stanovništva Republike;

5) naredi preduzimanje drugih mera u skladu sa ovim zakonom i obavezama utvrđenim potvrđenim međunarodnim ugovorima i međunarodnim sanitarnim konvencijama.

Član 43

Mere utvrđene u članu 41. stav 2. i članu 42. stav 2. ovog zakona, nalažu se rešenjem sanitarnog inspektora u upravnom postupku.

Preduzimanje izuzetno hitnih mera radi otklanjanja neposredne opasnosti po život i zdravlje ljudi, sanitarni inspektor može narediti i usmenim rešenjem, u skladu sa zakonom.

Rešenje iz stava 2. ovog člana unosi se u zapisnik o izvršenom sanitarnom nadzoru.

Protiv rešenja sanitarnog inspektora može se izjaviti žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rešenja.

Žalba protiv rešenja sanitarnog inspektora ne odlaže izvršenje tog rešenja.

Po žalbi protiv rešenja sanitarnog inspektora odlučuje ministar.

Rešenje iz stava 6. ovog člana, konačno je.

Član 44

Zdravstvene ustanove, drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti, druga pravna lica, preduzetnici i građani koji podležu nadzoru iz čl. 41. i 42. ovog zakona, dužni su da omoguće organu uprave nadležnom za poslove sanitarnog nadzora, kao i zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima da vrše nadzor, odnosno propisane preglede lica i proizvoda, objekata, prostorija, uređaja i opreme, kao i uzimanje potrebnog materijala za laboratorijsko ispitivanje i preduzimanje drugih propisanih i naređenih mera, radi sprečavanja ili suzbijanja zaraznih bolesti.

Troškove koji nastanu u vršenju laboratorijskih ispitivanja iz stava 1. ovog člana snosi pravno lice, odnosno preduzetnik koji obavlja delatnost u objektu u kojem se nadzor vrši.

V KAZNENE ODREDBE

Član 45

Novčanom kaznom u iznosu od 400.000 do 800.000 dinara kazniće se za prekršaj zdravstvena ustanova i drugo pravno lice ako:

1) ne postupi po naređenim merama i ne uzme obavezno učešće u suzbijanju zarazne bolesti i korišćenju određenih objekata, opreme i prevoznih sredstava (član 31. stav 1. tačka 4);

2) ne omogući organu uprave nadležnom za poslove sanitarnog nadzora, kao i zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima da vrše nadzor i propisane preglede lica i proizvoda, objekta, prostorija, uređaja i opreme, kao i uzimanje potrebnog materijala za laboratorijsko ispitivanje i preduzimanje drugih propisanih i naređenih mera radi sprečavanja ili suzbijanja zaraznih bolesti (član 44. stav 1).

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana kazniće se odgovorno lice u zdravstvenoj ustanovi i drugom pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 25.000 do 50.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana kazniće se drugi oblik obavljanja zdravstvene delatnosti i drugi preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 100.000 do 400.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 20.000 do 40.000 dinara.

Član 46

Novčanom kaznom u iznosu od 200.000 do 500.000 dinara kazniće se za prekršaj zdravstvena ustanova i drugo pravno lice ako:

1) ne organizuje i ne sprovodi posebne mere za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, u skladu sa zakonom (član 9. stav 2);

2) ne izvrši prijavljivanje slučaja koji podleže obaveznom prijavljivanju, u skladu sa ovim zakonom (član 14. stav 2);

3) zaposli, odnosno dozvoli obavljanje delatnosti ili obavezne prakse licima koja nisu izvršila obavezne zdravstvene preglede u skladu sa ovim zakonom (član 24. stav 2);

4) zaposli, odnosno dozvoli obavljanje delatnosti ili obavezne prakse licima koja boluju od određenih zaraznih bolesti, kao i licima koja su nosioci određenih mikroorganizama i parazita (član 24. stav 3);

5) ne obezbedi vršenje obaveznih zdravstvenih pregleda određenih kategorija svojih zaposlenih u rokovima i na način propisan ovim zakonom, ako ne snosi troškove tih pregleda, kao i ako u poslovnim prostorijama objekata u kojima se obavlja delatnost ne čuva sanitarne knjižice kao dokaze o zdravstvenom stanju svojih zaposlenih (član 24. stav 4);

6) prilikom vršenja svoje delatnosti ne sprovodi odgovarajuće stručne, organizacione i druge propisane mere radi sprečavanja pojave, ranog otkrivanja i suzbijanja zaraznih bolesti unutar ustanove (član 33. stav 1);

7) ne obrazuje Komisiju za zaštitu od bolničkih infekcija (član 33. stav 2);

8) ne sprovodi mere propisane ovim zakonom i ako ne postupi po izvršnom rešenju sanitarnog inspektora radi zaštite stanovništva od zaraznih bolesti u rokovima, pod uslovima i na način određen tim rešenjem (član 36. stav 1);

9) u vršenju zdravstvene delatnosti otkrije zaraznu bolest a ne preduzme propisane mere za sprečavanje širenja i suzbijanja te zarazne bolesti i druge mere koje priroda bolesti zahteva, kao i ako ne pouči obolela lica i druga lica iz njihove neposredne okoline o načinu zaštite od te zarazne bolesti (član 36. stav 2).

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u zdravstvenoj ustanovi i drugom pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 20.000 do 40.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tač. 1) do 6) i tač. 8) i 9) ovog člana kazniće se drugi oblik obavljanja zdravstvene delatnosti novčanom kaznom u iznosu od 75.000 do 200.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tač. 3) do 5) i tački 8. ovog člana kazniće se i drugi preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 75.000 do 200.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tač. 1), 2) i 8) ovog člana kazniće se zdravstveni radnik novčanom kaznom u iznosu od 10.000 do 30.000 dinara.

Član 47

Novčanom kaznom u iznosu od 200.000 do 500.000 dinara kazniće se za prekršaj zdravstvena ustanova ako:

- 1) ne vrši laboratorijsko ispitivanje u slučajevima utvrđenim ovim zakonom i ako vrši laboratorijska ispitivanja a ne ispunjava propisane uslove za vršenje laboratorijskih ispitivanja u oblasti mikrobiologije (član 12. stav 2);
- 2) ne vodi podatke o laboratorijskim ispitivanjima i ako ne daje obaveštenja o dobijenim rezultatima u rokovima i na način propisan ovim zakonom (član 13. stav 1);
- 3) ne sprovodi epidemiološko ispitivanje u slučajevima propisanim ovim zakonom (član 16. stav 2);
- 4) ne organizuje i ne sprovodi meru obaveznih zdravstvenih pregleda za određene kategorije lica utvrđenih u članu 24. stav 6. ovog zakona (član 24. stav 7);
- 5) ne organizuje i ne sprovodi imunizaciju vakcinama i specifičnim imunoglobulinima, kao i zaštitu lekovima, u skladu sa zakonom (član 25. stav 9).

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u zdravstvenoj ustanovi novčanom kaznom u iznosu od 20.000 do 40.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tač. 1) i 2) ovog člana kazniće se drugi oblik obavljanja zdravstvene delatnosti novčanom kaznom u iznosu od 75.000 do 200.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tačka 5) ovog člana kazniće se zdravstveni radnik novčanom kaznom u iznosu od 10.000 do 30.000 dinara.

Član 48

Novčanom kaznom u iznosu od 200.000 do 500.000 dinara kazniće se za prekršaj institut, odnosno zavod za zaštitu zdravlja ako:

1) utvrdi zaraznu bolest iz grupe zoonoza ili smrt lica prouzrokovanu tom zaraznom bolešću, a o tome odmah ne izvesti nadležnu veterinarsku ustanovu i inspekcijske organe nadležne za poslove sanitarnog, odnosno poslove veterinarskog nadzora na teritoriji na kojoj je zarazna bolest utvrđena (član 15. stav 1);

2) ne obavesti organ uprave nadležan za poslove sanitarnog nadzora o licima koja se, u skladu sa izdatim rešenjem sanitarnog inspektora, ne javljaju zdravstvenoj ustanovi radi praćenja svog zdravstvenog stanja (član 23. stav 6);

3) ne organizuje i ne sprovodi meru obaveznih zdravstvenih pregleda za određene kategorije zaposlenih, drugih lica i kliconoša utvrđenih u članu 24. stav 1. ovog zakona (član 24. stav 5);

4) ne vrši nadzor nad sprovođenjem imunizacije (član 25. stav 12);

5) ne organizuje i ne sprovodi epidemiološki nadzor u vanrednim slučajevima utvrđenim u članu 32. stav 1. ovog zakona (član 32. stav 3).

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u institutu odnosno zavodu za zaštitu zdravlja, novčanom kaznom u iznosu od 20.000 do 40.000 dinara.

Član 49

Novčanom kaznom u iznosu od 200.000 do 500.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako:

1) ne sprovodi dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju utvrđenu u članu 8. stav 1. tačka 4) ovog zakona (član 8. stav 2);

2) ne sprovodi dezinsekciju i deratizaciju po epidemiološkim indikacijama u skladu sa ovim zakonom (član 9. stav 3);

3) utvrdi zaraznu bolest iz grupe zoonoza ili uginuće životinje prouzrokovano tom bolešću, a o tome odmah ne izvesti institut, odnosno zavod za zaštitu zdravlja i organ uprave nadležan za poslove sanitarnog nadzora na teritoriji na kojoj je zarazna bolest utvrđena (član 15. stav 2);

4) privremeno ne ustupi svoj objekat na korišćenje radi suzbijanja zarazne bolesti, odnosno epidemije te zarazne bolesti u skladu sa čl. 21. i 22. st. 6. i 7. ovog zakona (član 22. stav 8);

5) ne omogući nesmetano vršenje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije u slučajevima utvrđenim u čl. 26. do 28. ovog zakona (član 28. stav 2);

6) pružanje higijenskih usluga ne pruža pod uslovima i na način kojim se sprečava pojava i širenje zaraznih bolesti (član 34. stav 1);

7) iskopavanje i prenošenje lica umrlih od zaraznih bolesti ne vrši pod uslovima kojima se sprečava pojava i širenje zaraznih bolesti i na način utvrđen ovim zakonom (član 35. stav 1).

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 20.000 do 40.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tač. 1) i 2) i tač. 4) do 7) ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom od 75.000 do 200.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tač. 6) i 7) ovog člana kazniće se fizičko lice zaposleno na poslovima pružanja higijenskih usluga, odnosno na poslovima iskopavanja i prenošenja lica umrlih od zaraznih bolesti, novčanom kaznom od 10.000 do 30.000 dinara.

Član 50

Novčanom kaznom u iznosu od 100.000 do 300.000 dinara kazniće se za prekršaj zdravstvena ustanova ako:

1) ne sprovodi epidemiološki nadzor u skladu sa zakonom (član 4. stav 2);

2) ne pripremi programe za sprečavanje i suzbijanje zaraznih bolesti u skladu sa zakonom (član 10. stav 2);

3) kroz promociju zdravlja, obolela lica i druga lica iz njihove neposredne okoline ne pouče o načinu zaštite od zaraznih bolesti u skladu sa zakonom (član 17).

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u zdravstvenoj ustanovi novčanom kaznom u iznosu od 15.000 do 30.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tačka 3) ovog člana kazniće se drugi oblik obavljanja zdravstvene delatnosti novčanom kaznom u iznosu od 50.000 do 100.000 dinara.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. tačka 3) ovog člana kazniće se zdravstveni radnik novčanom kaznom u iznosu od 10.000 do 25.000 dinara.

Član 51

Novčanom kaznom u iznosu od 100.000 do 300.000 dinara kazniće se za prekršaj Institut za zaštitu zdravlja Srbije ako ne pripremi republički program za odstranjivanje i iskorenjivanje određenih zaraznih bolesti, u saradnji sa referentnim zdravstvenim ustanovama i Republičkom komisijom za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti.

Za prekršaj utvrđen u stavu 1. ovog člana, kazniće se i odgovorno lice u Institutu za zaštitu zdravlja Srbije, novčanom kaznom od 20.000 do 40.000 dinara.

Član 52

Novčanom kaznom u iznosu od 25.000 do 50.000 dinara kazniće se za prekršaj doktor medicine ako:

1) utvrdi ili posumnja da je određeno lice obolelo od zarazne bolesti utvrđene u članu 18. stav 2. ovog zakona, a ne obezbedi sanitetsko vozilo za prevoz tog lica do zdravstvene ustanove za bolničko lečenje lica obolelih od zaraznih bolesti (član 18. stav 3);

2) utvrdi da je određeno lice obolelo od zarazne bolesti utvrđene u članu 19. st. 1. i 5. ili posumnja da je obolelo od zarazne bolesti utvrđene u članu 19. stav 3. ovog zakona, a to lice

odmah ne uputi u zdravstvenu ustanovu u kojoj se izoluju i leče lica obolela od zaraznih bolesti (član 19. stav 8);

3) potvrdi zaraznu bolest utvrđenu u članu 19. stav 1. ili postavi sumnju na zaraznu bolest utvrđenu u članu 19. stav 3. ovog zakona, a ne odredi lica prema kojima se sprovodi mera izolacije i lečenja, odnosno izolacije i uslove pod kojima se ta mera sprovodi (član 20. stav 1);

4) po izvršenom pregledu svakog lica koje treba imunizovati, ne izvrši imunizaciju i ne vodi propisane evidencije o izvršenim imunizacijama (član 25. stav 10).

Član 53

Novčanom kaznom u iznosu od 20.000 do 50.000 dinara kazniće se za prekršaj fizičko lice ako:

1) u postupku epidemiološkog ispitivanja ne govori istinu i ne daje tačne i potpune podatke od značaja za otkrivanje izvora i načina širenja zarazne bolesti, odnosno za otkrivanje, sprečavanje i suzbijanje epidemije te zarazne bolesti, kao i ako se po potrebi ne podvrgne određenim medicinskim ispitivanjima (član 16. stav 3);

2) se ne pridržava naloga doktora medicine u slučaju kada mu je određena obaveza prevoza sanitetskim vozilom ili mera izolacije i lečenja, odnosno izolacije, u skladu sa ovim zakonom (član 20. stav 2);

3) se ne pridržava naređenja ministra kojim se naređuje mera karantina (član 22. stav 5);

4) se u skladu sa izdatim rešenjem sanitarnog inspektora, ne javlja institutu, odnosno zavodu za zaštitu zdravlja prema mestu boravka radi praćenja svog zdravstvenog stanja i ako se ne pridržava naloga doktora medicine (član 23. stav 5);

5) se pre putovanja u zemlju u kojoj ima kolere, kuge, velikih boginja, žute groznice, virusnih hemoragičkih groznica (izuzev hemoragičke groznice sa bubrežnim sindromom) i malarije, kao i po povratku iz tih zemalja ne pridržava obaveza propisanih ovim zakonom, kao i mera koje priroda te bolesti nalaže (član 23. stav 7);

6) ne sprovodi mere propisane ovim zakonom i ne postupi po izvršnom rešenju sanitarnog inspektora radi zaštite stanovništva od zaraznih bolesti, u rokovima, pod uslovima i na način određen tim rešenjem (član 36. stav 1);

7) je obolelo od zarazne bolesti, odnosno ako je nosilac uzročnika zarazne bolesti a ne pridržava se određenih mera i uputstava zdravstvene ustanove, odnosno naloga doktora medicine, naročito u pogledu sprečavanja širenja zarazne bolesti (član 37).

VI PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 54

Zdravstvene ustanove i drugi oblici obavljanja zdravstvene delatnosti koji su po dosadašnjim propisima ovlašćeni da obavljaju laboratorijska ispitivanja radi utvrđivanja uzročnika zaraznih bolesti i laboratorijska ispitivanja radi provere laboratorijskih nalaza, potvrde identifikacije ili identifikacije i klasifikacije uzročnika određenih zaraznih bolesti, kao i pravna lica i preduzetnici koji su po dosadašnjim propisima ovlašćeni da obavljaju poslove dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije, nastaviće da obavljaju te poslove do izdavanja novih ovlašćenja u skladu sa ovim zakonom.

Član 55

Podzakonske akte utvrđene u članu 13. stav 4, članu 14. stav 3, članu 15. stav 3, članu 23. stav 8, članu 24. stav 8, članu 25. stav 13, članu 29. stav 4, članu 33. stav 3, članu 34. stav 2. i članu 35. st. 6. i 12. ovog zakona, ministar će doneti u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja podzakonskih akata iz stava 1. ovog člana primenjivaće se propisi doneti do dana stupanja na snagu ovog zakona, ako nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 56

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti ("Službeni glasnik SRS", broj 59/89 i "Službeni glasnik RS", br. 44/91, 53/93,

67/93 i 48/94) i Zakon o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti koje ugrožavaju celu zemlju ("Službeni list SRJ", br. 46/96, 12/98 i 37/02).

Član 57

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".